

Má Slast aneb Bufo bláznivé

V neděli 3. dubna 2011 se v Divadle v Dlouhé na Praze 1 konalo představení souboru BUFO s názvem „Má slast aneb BUFO bláznivé“. Protože jsem měla možnost zhlédnout premiéru této inscenace již v listopadu roku 2010, věděla jsem, na co jdu, a že to bude nejen kvalitní kulturní zážitek, ale především také cílený útok na bránice přítomných diváků. Stejně jako na podzim bylo Divadlo v Dlouhé i nyní zcela beznadějně vyprodáno. A protože se pro vás snažíme přinášet články nejen z oblasti muzikálu, rozhodli jsme se přinést vám i recenzi z tohoto neobyčejného představení.

BUFO, jehož název v sobě skrývá zkratky slov **BU**doucnost **FO**lkloru, je patrně nejoriginálnější tanečním souborem v Čechách. Zcela programově se snaží vymanit z jakéhokoli škatulkování a nezařazovat se ani mezi folklorní skupiny, ani mezi pohybová divadla. Počátky Tanečního divadla **BUFO** spadají do roku 1992, kdy jej založili choreograf **Martin Pacek** a režisér **Jan Menšík**. V souboru působí tanečníci jak profesionální tak amatérští (Chorea Bohemica, Český soubor písní a tanců, Impuls).

V repertoáru souboru můžeme vidět jak dějové inscenace, tak i představení sestavená z jednotlivých tanečních čísel. Jako hlavní výrazové prostředky používá

BUFO techniky výrazového tance, vycházející z pantomimy, ale především z lidového tance, a to nejen českého a moravského, ale zapojuje prvky i z folklóru různých evropských zemí. Představení **BUFA** jsou především plná humoru a zaručují, že se diváci baví od prvního okamžiku až do konce.

Umělecký vedoucí souboru **BUFO** a choreograf **Martin Pacek** učí na **DAMU** a jako choreograf a režisér spolupracuje s mnoha českými divadly. Choreografie vytvořil například pro Český soubor písní a tanců, brněnský Vojenský umělecký soubor **Ondráš** nebo pražský folklorní soubor **Gaudeamus**. V české televizi byly o **BUFU** natočeny dva medailony a kritika nešetří chválou, ba přímo nadšením.

Soubor **BUFO** se zúčastnil mnoha folklorních, ale i jiných festivalů ať už scénického tance, nebo i festivalů divadelních, např. **Jiráskův Hronov**. V roce 2001 soubor získal ocenění za originální přístup k folklóru na **MFF** ve **Strážnici**. Za deset let své existence soubor uvedl několik celovečerních premiér. K nejúspěšnějším patří například *Horor v lidovém umění*, *Nekrvavá svatba*, *Zemědělcův rok*, *Ptákoviny*, *Pitvoresky*, *Ze života obtížného hmyzu*, *Mysteria BUFO aneb Počítání zajíců*, *Nemelem, nemelem* a zatím poslední premiéra *Má slast aneb BUFO bláznivé*, která byla s velkým úspěchem uvedena v listopadu 2010 v Divadle v Dlouhé na Praze 1.

Pojďme se tedy na poslední premiéru **BUFA** podrobněji. V první polovině večera jsme mohli zhlédnout taneční grotesku, exkurzi do psychiatrické léčebny, kde se nečekaně mezi stávajícími pacienty vyskytne jeden nový, který o sobě tvrdí, že je **Bedřich Smetana**. Scénář napsal a režie se ujal **Martin Pacek**, na choreografii se podíleli rukou společnou tři umělci: **Martin Pacek**, **Petr Frydrych** a **Eva Omstová**. Za zmínku stojí i kostýmy **Jany Doubnerové**, které jednoduchou, nenákladnou formou dokázaly zdůraznit a podtrhnout charakteristiky jednotlivých postav. Také scéna a rekvizity od **Petra Šafuse** vynikaly především jednoduchostí, účelovostí a stylizací.

Děj vám prozrazovat nebudu, abyste při návštěvě představení nepřišli o pointu. Autor vychází ze známé *Prodané nevěsty*, ale jednotlivé scény používá zcela novým, netradičním a překvapivým způsobem. **Bedřicha Smetanu** ztvárnil skvělý **Petr Šafus**, ale i výkony ostatních postav v blázninci stojí za zastavení. Zaujal mne například **Napoleon** v podání **Jana Zajíce**, **Mafián** ztvárněný **Michaelem Dymkem**, diváky velmi pobavil i **Exhibicionista Petr Štěpánek**.

Druhá část představení nesla název „Vybrané opusy“ a byl to vlastně výběr toho nejlepšího, co soubor v minulosti divákům nabídl. Pojďme se zastavit alespoň u některých obrazů, i když se velmi těžko popisuje něco, co se prostě musí vidět, neboť atmosféru a situační gag slovy popsat nelze. Režie a choreografie se opět ujal **Martin Pacek**, kostýmy vytvořila **Anna Směšková**, po hudební stránce se představení ujal **Nikolaj Kolář**.

Jednou ze scének, které mě skutečně mile překvapily a pobavily, byly „Čekající matky“ (z *Ptákovin*). Je to taneční etuda pro osm budoucích maminek se vzdouvajícími se břichy pod šaty. Úžasný nápad, velmi vtipně pojatý. Do tance jsou zakomponovány všechny prvky „těhotenských potíží“, kolébavá chůze, bolesti v kříži a podobně. S tak laskavým pohledem a uměleckým ztvárněním těhotenského tématu jsem se na jevišti ještě nikdy nesetkala... vysekávám velkou poklonu!

Taneční kousek „Čekající otcové“ (z *Ptákovin*), je vlastně volným pokračováním „Čekajících matek“. A tak zatímco na konci předchází etudy zahouká sanitka a maminky jsou deportovány do porodnice, navazující pobíhání nervózních tatínek s kyticí v ruce před dveřmi porodního sálu zcela logicky vyplývá z předchozího děje. I zde se divák baví od prvního okamžiku. Postupně se na sále rodí miminka a nadšení tatínkové si je jeden po druhém přinášejí do čekárny, kde s nimi tančí svůj oslavný krkolomný tanec. Příběh má nečekané vtipné rozuzlení, když miminka začnou plakat...

Scénka „První krůčky“ (z *Ptákovin*) patří snad k nejzdařilejším v celém představení. Poněkud „odrostlé“ batole vzbudí hurónský smích publika už při samotném vstupu na jeviště svým miminkovským kostýmem – v čepičce s krajkou a s obrovskou plínou

na zadečku. Hrátky s maminkou, s míčem a s láhví mléka, ve které, jak se později ukáže, není vůbec mléko, ale něco zcela jiného, jsou sledem jednoho gagu za druhým, takže divák se smíchy ani nestačí nadechovat.

Dále mne zaujalo „Tango pro tři“ (z *Nemelem, nemelem*), které je úsměvnou scénkou přímo ze života, soubojem dvou žen o jednoho muže. Manželka, která se věnuje více svému miminku, než manželovi, se najednou diví, že se její muž poohlídí po jiné. Začne o něj bojovat, při tanci se o něj přetahuje s neznámou sokyní, až nakonec svou bitvu vyhraje. Ale namísto toho, aby si vážila, že má muže zpět, při prvním pláči dítěte se jde opět věnovat dítěti... Úsměvné a ze života.

Opus s názvem „Pingl Tanz“ (z *Letí smetl*) je vtípnou, příjemnou groteskou, kde číšníci tančí s tácky, na kterých mají plné sklenice a dělají s nimi stále krkolomnější figury, takže má divák pocit, že nápoj musí každou chvíli vylít. Jaké je ale překvapení, když v závěru otočí táč vzhůru nohama, a tím se prozradí, že číšníci měli po celou dobu sklenici pevně přilepenou k tácku. Když se potom hoši se závěrečným akordem otočí poprvé za celou scénku zády k publiku, divákovi se otevře neopakovatelný pohled na jejich holá pozadí. Nepůsobí to však nikterak vulgárně, člověk se spíš musí pobaveně pousmát, kam tvůrci na ty nápady chodí.

Z představení *Pitvoresky* si diváci mohli vychutnat příběh „Na pastvě“. Bača se svým psem byli skutečně kouzelní a tanec kraviček mne pobavil nejen svou choreografií, ale také krásnými kostýmy. Scénka má i své dramatické místo, kdy se stádo nakazí slintavkou – vše autoři ztvárnili s nadhledem a černým humorem, který dostal snad každého diváka v sále. Příběh má i zcela nečekané rozuzlení, které vám však neprozradím, abyste se při návštěvě představení mohli těšit na pointu.

V představení bylo ještě mnoho humorných čísel, skvělá byla etuda opilého chasníčka, který viděl dvojité nebo bonusová scénka „Myška“, u které se publikum doslova válelo smíchy. Ale nebudu vám tady líčit celé představení, to musíte prostě vidět a zažít. Každý večer s BUFEM je zkrátka neopakovatelným zážitkem, plným černého humoru, ironie a sarkasmu, ale v každém případě velkého nadhledu a nebojím se říci, že typicky českého a moravského humoru, který nese prvky jakési laskavé, nostalgické a neopakovatelné poezie. Možná právě proto jsou představení BUFA našim divákům tolik blízká.

Tvůrčí tým:

Scénář, režie	Martin Pacek
Choreografie	M. Pacek, P. Frydrych, E. Ornstová
Kostýmy	Jana Doubnerová
Scéna a rekvizity	Petr Šafus
Hudební mix	Milan Potoček

Obsazení:

Malý Bedřich	Míša Dymek
Velký Bedřich	Petr Šafus
Exibicionista	Petr Štěpánek
Náruživá dáma	Ivana Pleskačová
Introvert	Ondřej Jiříček
Dáma s medvídkem	Anna Zelbová
Mafián	Michael Dymek
Žena gotik	Aneta Balšánková
Napoleon	Jan Zajíc
Žena Sokolka	Eva Omstová
Doktor Jan	Zbyněk Šporc
Sestra Marie	Petra Zídková
Sestra Michala	Michala Vrátilová
Zřízenec Petr	Petr Frydrych
Zřízenec Honza	Jan Urbánek

Dále tančili:

Eva Bezemková, Martin Batrin, Tereza Daňková,
Jana Falesová, Matěj Hlaváč, Rastislav Horváth,
Barbora Jandová, Ondřej Jiříček, Eva Jiříčková,
Zdeňka Kopecká, Gabriela Novotná, Elen Rakovská,
Jiří Škopek, Petra Tomášková, Josef Urbánek

Komentáře k článku

<input type="text"/>	* Jméno
<input type="text"/>	* Mail
<input type="text" value="http://"/>	WWW
<input type="text"/>	<input type="button" value="Přidat komentář"/>

Opište kód **5p7JL**

ChronoComments by [Joomla Professional Solutions](#)